

Teglstens styrke som funktion af andre egenskaber

E. Suenson

Tidsskrifter

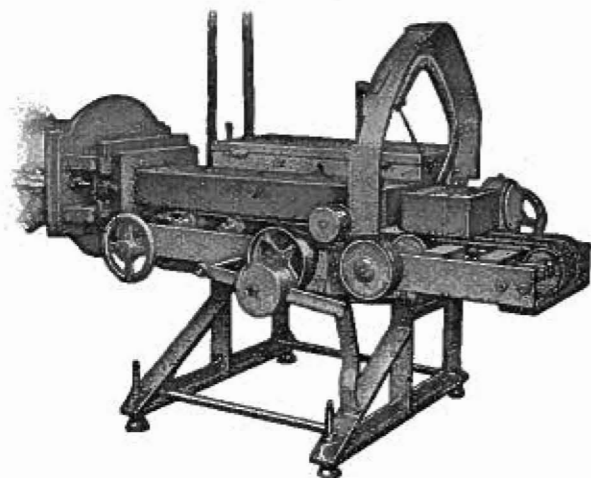
Lerindustrien. Årg. 55. 1952. nr. 1.

1952

A/S MASKINFABRIKEN „SVENDBORG“

TELEFON NR. 60 TELEGRAM-ADRESSE: „MASKINFABRIKEN“

AUTOMATISK AFSKÆREBORD M. S.

Vor kendte afskæremaskine er i år kommet med betydelige forbedringer, der letter omstillingen af skærelængder, der nu foretages inde i gearkassen uden at fjerne måleremmen

„Svendborg“ — alt i teglværksmaskiner

Lerindustrien

NORDISK TIDSSKRIFT FOR LER-, KALK- & STEN-INDUSTRI

Organ for Dansk Teglmesterforening af 1899, Dansk Pottemagermesterforening af 1894, Kalk- og Teglværksforeningen af 1893, Teglværksforeningen for Jylland, Vestsjællands Teglværksforening, Branche-foreningen for Lervareindustrien i Danmark o. fl. a.

Udgivet af et aktieselskab

Redaktion: Nørrevoldgade 34¹, København K. Telefon C. 1700

Redaktører: Georg Hansen (ansvarshavende) og Finn Bolt Jørgensen

55. årgang

Marts

B nummer 1

INDHOLD: Teglstens Styrke som Funktion af andre Egenskaber. — Hydratkalk kontra kulekalk. — Prisopgave. — Europa trænger mere til amerikansk indstilling end til amerikanske maskiner. — Om undgåelse af frostskaeder ved friluftstørring. — Større præmier til den lovpligtige ulykkesforsikring.

Teglstens Styrke som Funktion af andre Egenskaber

Af Professor E. Suenson

I *Lerindustriens* B-Nummer for December har jeg skrevet en Artikkel om *Teglstens-Pillers Styrke, naar hveranden Sten er stærk og hveranden svag*. Den er et Uddrag af en større Forsøgsberetning, som er offentliggjort i *Ingeniørvidenskabelige Skrifter* 1951 Nr. 1, og som tyder paa, at naar Stenenes Middelstyrke er givet, kan de enkelte Stens Styrke variere i væsentlig Grad, uden at det har stor Indfly-

delse paa Pillernes styrke. — I Beretningen omtales ogsaa nogle Forsøg paa at finde et Teglværk, der kunde levere Sten af meget ens Styrke, og af de smaa Prøvepartier af Sten, vi i den Anledning fik tilsendt fra Værkerne, blev nogle undersøgt ikke blot for Styrke, men ogsaa for andre Egenskaber, og det er Resultaterne af disse Forsøg, der her skal omtales.

1. Undersøgelse af 4 Teglværkers Flamsten

Nogle af de undersøgte Prøvesten er indført i Tabel 1.

Tabel 1. Flamsten fra forskellige Teglværker.

Værk	Antal Sten	Trykstyrke i at				Længde i mm			Rumvægt i kg/m ³		
		Min.	Midd.	Maks.	Maks. Min.	Min.	Midd.	Maks.	Min.	Midd.	Maks.
A	15	456 (72)	632 (100)	777 (123)	1,7	223	224	226	1693	1710	1732
B	15	244 (63)	388 (100)	791 (204)	3,2	221	227	233	1630	1710	1850
C	10	249 ¹⁾ (79)	317 ¹⁾ (100)	401 ¹⁾ (127)	1,6	225	228	229			
C	9	233 ¹⁾ (80)	290 ¹⁾ (100)	382 ¹⁾ (132)	1,6	227		231			
D	14	490 (82)	595 (100)	835 (140)	1,7	222		231	1620	1688	1878

1) I Modsætning til de andre Styrketal, der gælder for udborede Cylindre, gælder disse for sammenmurede Halvstenstærninger.

Trykstyrken i vandfri Tilstand bestemtes ved Hjælp af Cylindre -- d og h var ca. 5 cm -- udborede med Diamantbor, kun 1 Cylinder pr. Sten; dog blev Stenene fra Teglværk C prøvede i Form af sammenmurede Halvstens-tærninger, hvilket utvivlsomt har nedsat Styrken. B-Stenenes Styrkevariation er større end de andres, men næppe usædvanlig; offentliggjorte udenlandske Murværksforsøg er udført med Sten af lige saa variabel Styrke. Forholdet mellem største og mindste Styrke vil naturligvis som Regel vokse med de prøvede Stens Antal; slaar man de to Prøvepartier fra Teglværk C sammen, vokser Forholdet fra 1,6 til 1,7.

Længden af Stenene maalt med en Art Skydelære, der var indlagt i et Bord. Den havde et fast og et bevægeligt Ben, begge endende i

Tabel 2. D1-Flamstenenes Længde, Rumvægt og Styrke.

	Længde i mm	Rumvægt i kg/m ³	Trykstyrke i at
De 5 Sv-Sten.....	228,9 (229,4-228,0)	1667 (1648-1708)	564 (529-585)
De 4 Mi-Sten.....	229,4 (230,6-228,7)	1640 (1620-1651)	515 (490-554)
De 5 St-Sten.....	224,7 (227,1-221,6)	1748 (1690-1878)	690 (565-835)
Middel	227,5	1688	595

For de 2 første Grupper er den fundne Styrke altsaa ikke i Overensstemmelse med Værkets Bedømmelse.

En Sortering af Stenene efter Længde gav:

De 5 længste:	Længde 229,5 mm (230,6-229,1)	Styrke 539 at (490-577)
De 4 middellange	" 228,7 " (229,0-228,0)	" 546 " (510-585)
De 5 korteste:	" 224,7 " (227,1-221,6)	" 690 " (565-835)

Stenenes Cylinderstyrke bedømmes altsaa bedre ved Stenenes Længde end ved deres Udseende. Se også Fig. 3.

Forholdet mellem de enkelte Cylindres Trykstyrke og Rumvægt var 0,351 (0,296-0,444). Se ogsaa Fig. 1.

2. Virkning af en Længdesortering

Teglværk D er et sjællandsk Værk, der arbejder med et kalkrigt Ler og efter Brændingen sorterer Stenene i Gule I, II, III og Flamsten. Sorteringen sker overvejende efter Farve, og Gule I er de renest gule.

Da vi ønskede mere ensartede Sten end de hidtil prøvede Flamsten, forsøgte vi, om en Længdesortering i Laboratoriet vilde give Sten med mere ens Styrke, og dette Forsøg blev gjort med Gule III. Vi modtog ca. 3100 Sten brændt samtidigt i samme Kammer og udsorteret som den almindelige Handelsvare, kun

en 20 mm Staalkugle, og disse Kugler trykkes ind mod Midtpunkterne af Stenenes Kopper. Usikkerheden ved Maalingen var kun ca. 0,2 mm.

Rumvægten bestemtes ved at veje Cylindrene og maale d og h, alt i vandfri Tilstand.

Prøvestenene fra Teglværk D -- kaldes senere D1-Sten -- havde dettes Forvalter ud-pillet af Flamstenslageret paa en saadan Maade, at:

5 Sten var Repræsentanter for de svageste (Sv)
4 " " " " " middelsværke (Mi)
5 " " " " " stærkeste (St)

Efter at Stenenes Længde var maalt, blev de prøvede med følgende Resultat:

Tabel 3. Gule III's Længde, Rumvægt og Styrke.

mm, blev udskudt. Af Resten -- 65,4 % -- udvalgte 15 Sten -- kaldes senere D3-Sten -- 3 blandt de korteste, 3 blandt de længste og 9 blandt de middellange, og disse Stens Egenskaber fremgaar af Tabel 3, sidste Linie, der

viser, at Styrken er blevet mindre og væsentligt mere ensartet; Styrkeforholdet mellem den stærkeste og den svageste Sten er formindsket fra $\frac{1057}{477} = 2,22$ til $\frac{700}{485} = 1,44$.

Tabel 3. Gule III's Længde, Rumvægt og Styrke.

	Længde i mm	Rumvægt i kg/m ³	Trykstyrke i at
Før Sortering (D2-Sten).....	223-232	1721 (1603-1836)	725 (477-1057)
Efter " (D3-Sten).....	225,5-229,5	1697 (1590-1778)	582 (485-700)

3. Sammenhæng mellem en Stensorts Egenskaber.

Blandt de Stensorter, hvis Styrke, Rumvægt og Længde undersøgte, blev nogle ogsaa prøvede for Klangfuldhed, Kugletrykhaardhed og Borehaardhed, da man ønskede at se, hvilken Forbindelse der er mellem disse Egenskaber og Styrken. Forsøgene blev gjort til vor egen Orientering uden Tanke på Offentliggørelse, og som Følge af det ringe Antal Sten, der forelå af hver Sort, blev de optegnede Kurver mere eller mindre stærkt svingende Zik-zak-kurver, men dog med en udpræget Tendens til enten at stige eller falde med den paagældende Egenskab, saa de formentlig ogsaa har Interesse for andre. I de Forsøgsrækker, der blev udført med et tilstrækkelig stort Antal Sten, blev disse paa forskellige Maader samlede i Grupper, for hvilke der udregnede Middeltal, saa Kurverne blev jævne.

Paa Figurerne er Forsøgsstenene betegned ved deres Antal og Art, nemlig som angivet i Tabel 4.

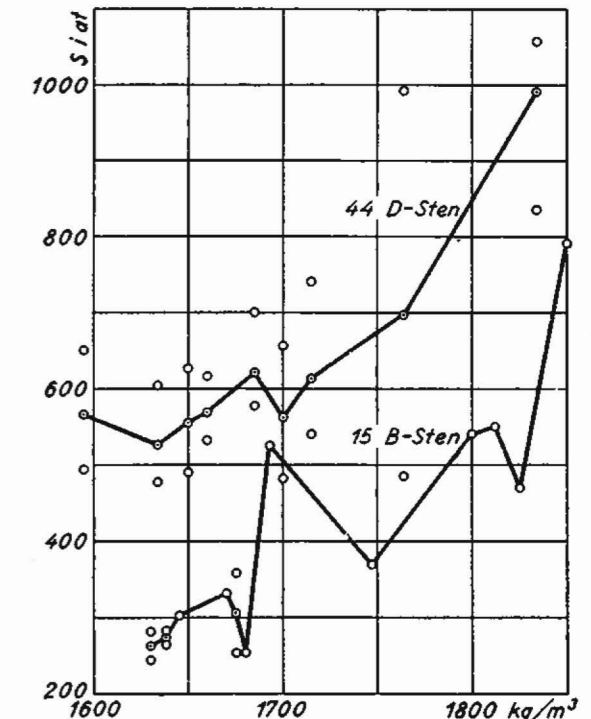

Fig. 1. Cylindrenes Styrke som Funktion af deres Rumvægt.

Tabel 4. Forsøgssten brugt til Fig. 1-6.

Mærke	Art	Middel-Styrke	Længde	Middel-Rumvægt	
15B	Flamsten	388	221-233	1710	Se Tabel 1
19C	"	304	225-231		Se Tabel 1
14D1	"	595	222-231	1688	Se Tabel 1 og 2
15D2	Gule III	725	223-232	1721	Se Tabel 3
15D3	"	582	225,5-229,5	1697	Se Tabel 3
44D	"	635	222-232	1702	Betegnelsen for de foregaaende 3 Grupper, naar disse behandles under eet. Alle disse Sten er fremstillet af samme Ler og med samme Murstensmaskine og brændt i samme Ovn.

a. Styrken som Funktion af Rumvægten er tegnet paa Fig. 1 for de 15 B-Sten og de 44 D-Sten.

Af B-Kurvens 12 Punkter er de 9 Enkeltværdier, medens de 3 -- med Prik i Cirklen -- angiver Middelsværken af 2 Sten med ens Rum-

vægt; de 2 Stens Styrker er vist ved frie Punkter. Til Trods for Prøvelegemernes ringe Antal er Styrkens Vækst med Rumvægten øjensynlig.

Ved D-Kurvens Optegning blev de 44 Sten først ordnede efter voksende Rumvægt og inddelt i Grupper på 5 Sten, hvis Middelmiddelvægt og Middelmiddeltstyrke udregnede og afsattes i Fig. 1. De frie Punkter angiver Styrken af Gruppens stærkeste og svageste Sten. Denne Kurve har et mere regelmæssigt Forløb som Følge af Middeltalsdannelsen, og Regelmæssigheden var formentlig blevet forøget, hvis man havde bestemt den hele Stens Rumvægt ved hydrostatisk Vejning og havde haft flere Cylindre fra hver Sten til Styrkeforsøget.

b. Rumvægten som Funktion af Stenlængden er tegnet paa Fig. 2 for 43 af de 44 D-Sten.

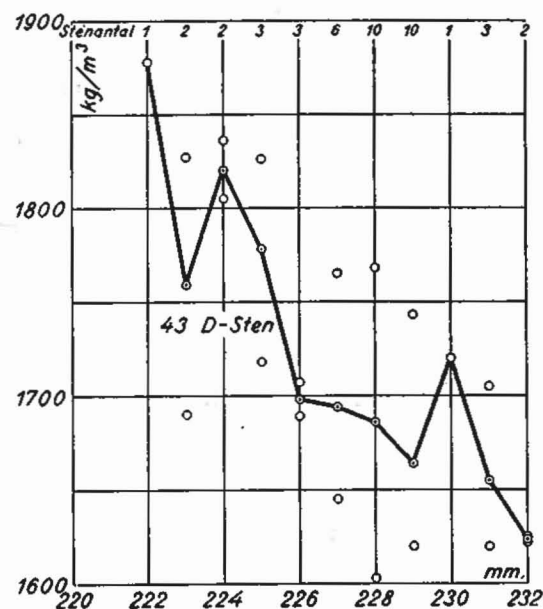

Fig. 2. Cylindrenes Rumvægt som Funktion af Stenlængden.

Stenene blev inddelt i Grupper efter Længde. Laa Længden mellem 224,5 og 225,5 mm, regnedes den at være 225,0, var den 225,5-226,5, regnedes med 226,0 o.s.v. For hver af disse Grupper blev Middelmiddelvægten beregnet og afsat i Figuren, hvor ogsaa Gruppens Stenantal og dens største og mindste Rumvægt er indført.

Figuren viser, at Rumvægten aftager med voksende Stenlængde, men Kurvens Ender er stærkt takkede som Følge af det ringe Stenantal.

Hos de 15 B-Sten varierede Rumvægt og Længde uafhængigt af hinanden. Disse Sten var meget uensartede m. H. t. saavel Rumvægt og Styrke som Længde (Tabel 1), hvilket forklares ved, at B-Værkets Ler er uensartet m.

H. t. Kalkholdighed m. m., og at det haandgraves. Det er derfor sandsynligt, at de 15 Sten ikke har været fremstillet af ens Ler. Se ogsaa under c.

c. Styrken som Funktion af Stenlængden er tegnet paa Fig. 3 for de 19 C-Sten og 44 D-Sten.

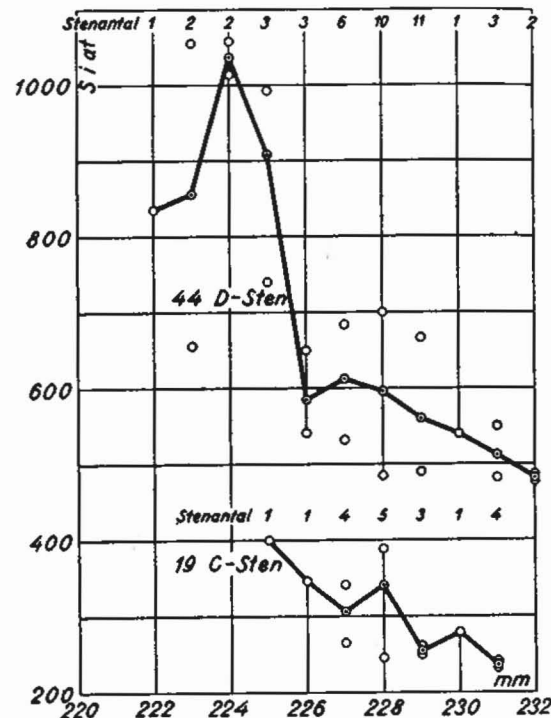

Fig. 3. D-Stenenes Cylinderstyrke og C-Stenenes Tærningstyrke som Funktion af Stenlængden.

Som det var at vente, synker Styrken med voksende Stenlængde.

At D-Stenenes Styrkekurve varierer regelmæssigere med Rumvægten (Fig. 1) end med Stenlængden skyldes for en væsentlig Del, at Kurvepunkterne i Fig. 1 er Middelpunkter for 5 Sten.

Hos de 15 B-Sten varierede Styrke og Længde uafhængigt af hinanden. Se desangaaende Bemærkningen under b.

Stenlængdens Brugbarhed som Maal for Styrken er betinget af, at den er et brugbart Maal for Brændingsgraden, og dertil kræves ikke blot at Stenene er fremstillet af samme Ler og med samme Raalængde, men ogsaa at Stenenes uens Belastning i Ovnen — det lodrette Tryk vokser fra øverste til nederste Lag — ikke har gjort dem længere (og tykkere) i de nedre Lag end i de øvre, selv om Temperaturen har været ens. Naar B-Stenenes Længde varierede uafhængigt af saavel Styrke som Rumvægt, mens disse to Egenskaber varierer for-

nuftigt med hinanden (Fig. 1), skyldes det maaske, at de 15 Sten har ligget ulige højt i Ovnen.

Men en Sortering efter Længde er utvivlsomt den simpleste Fremgangsmaade, hvis en Stenleverance til Forsøgsbrug skal gøres mere ensartet.

d. Styrken som Funktion af Klangfuldheden. Teglstens Brændingsgrad bedømmes ofte ved Klangfuldheden, og dennes Forhold til Styrken blev derfor undersøgt. Klangens bestemtes ved at slaa paa Stenene med en Hammer, hvorefter de ordnedes efter voksende Klangfuldhed. I Fig. 4 er Stenene afsat langs Abscisseaksen i denne Orden, men med konstant Afstand.

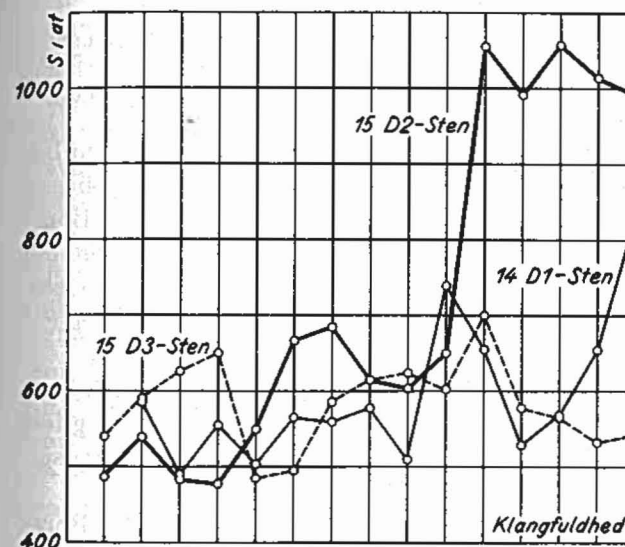

Fig. 4. Cylinderstyrken som Funktion af Stenenes Klangfuldhed.

Forsøgene udførtes med de 14 D1-Sten, 15 D2-Sten og 15 D3-Sten, og Klangbedømmelsen skete for hver Gruppe for sig. Klangfuldheden hos Sten paa samme Kurve vokser fra venstre mod højre, men Sten med samme Abscisse har ikke samme Klangfuldhed.

Hos D3-Stenene — der er nogenlunde lige lange — varierer Styrken uregelmæssigt med Klangens.

Hos D2-Stenene er der 3 udpræget adskilte Styrkeniveauer, og de svarer til de lange, middellange og korte Sten. Indenfor disse Længdegrupper er Styrkevariationen uregelmæssig, men Klangforskellen var ogsaa ringe. Derimod var der en tydelig Klangforskel mellem den mest klingende lange og den mindst klingende middellange Sten og en meget tydelig mellem den

mest klingende middellange og den mindst klingende korte Sten.

Hos D1-Stenene er den mest klingende Sten den stærkeste, men iøvrigt er der ingen Lovmæssighed.

Det maa erindres, at Styrken kun bestemtes for 1 Cylinder fra hver Sten, men man tør dog af Forsøgene slutte, at Styrkeforskellen skal være stor for at kunne bedømmes ved Klangens, hvilket er forstaaelig, da ogsaa Revner m. m. paavirker denne. Til Bedømmelse af Styrker mellem 500 og 700 at synes Klangfuldheden i alt Fald uanvendelig; muligvis egner den sig bedre til at bedømme svagere Sten.

e. Klangfuldhedens Variation med Stenlængden undersøgtes ogsaa. Udjævningskurver for saavel D1- som D2-Stenene viste et udpræget Fald af Klangfuldheden med voksende Stenlængde, men D1-Stenenes Enkeltværdier laa meget spredt. Hos D2-Stenene dannede de ovennævnte 3 Længdegrupper hver sin Klanggruppe, der ikke greb ind i de andre, men inden for Grupperne var der ingen Lovmæssighed.

f. Styrken som Funktion af Kugletrykhaardheden bestemtes for de 14 D1-Sten ved at trykke en 10 mm Staalkugle ind paa 3 Steder i den glatte Løbersides lange Midtlinie — i dennes Midtpunkt og 2,5 cm fra Enderne — og maale Indtryksdybdens Tilvækst Δt , naar Lasten P øgedes fra 100 til 200 kg og fra 200 til 300 kg¹⁾; af disse 3·2 Tilvækster dannedes Middeltallet, og heraf beregnedes $\Delta t : \Delta P = \Delta t \text{ mm}/100 \text{ kg}$. Paa de 3 Indtrykssteder var

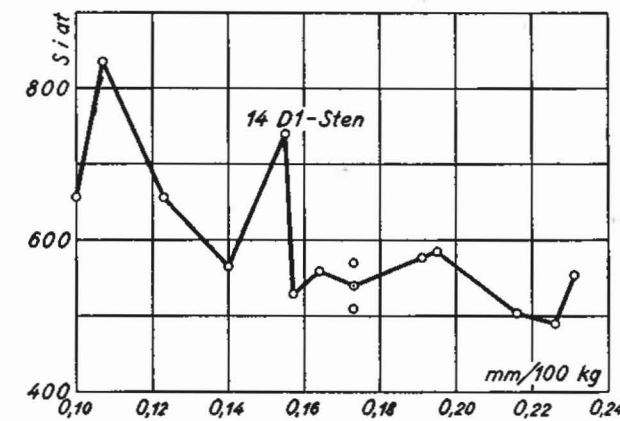

Fig. 5. Cylinderstyrken som Funktion af Kugletrykhaardheden.

¹⁾ De 100 kg paaførtes i Løbet af 30 sec og holdtes konstant i 30 sec.

△t gennemsnitlig ens. Ved 2' Indtryk var △t gennemsnitlig 5 % mindre end ved 1'.

Fig. 5 viser, at Styrken har en udpræget Tendens til at synke med voksende Indtryksdybde, men at der er store Uregelmæssigheder.

g. Undersøges Indtryksdybdens Forhold til Rumvægt og Stenlængde, viser den sig at falde ret regelmæssigt med voksende Rumvægt og aftagende Stenlængde.

h. Styrken som Funktion af Borehaardheden ved Cylindrenes Udboring bestemtes for de 15 D2-Sten.

Som Maal for Borehaardheden toges den Tid, Diamantboret brugte til at synke 6,6 mm under en givet Last; paa Fig. 6 er Borehaard-

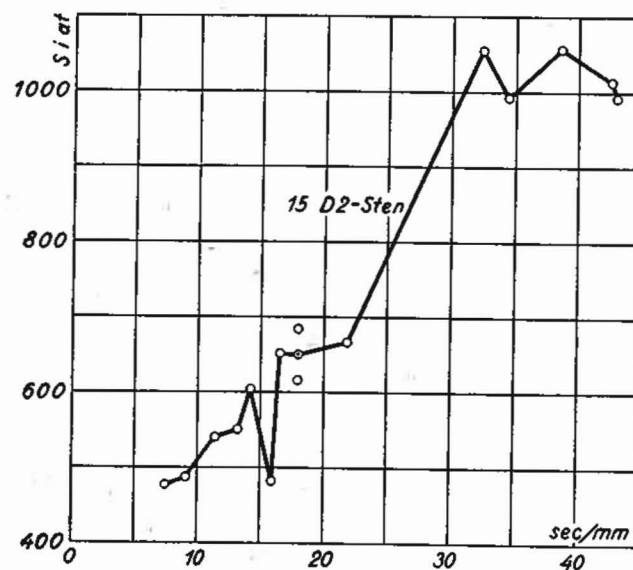

Fig. 6. Cylinderstyrken som Funktion af Borehaardheden.

Hydratkalk kontra kulekalk

Hydratkalk er som bekendt tørlæsket brændt kalk i melform. Den leveres efter en meget omhyggelig sigtning i lufttætte papirsække; dens anvendelsesområde er som kulekalkens, der er læsket, brændt kalk i dejform, som opbevares i en kalkkule.

Hydratkalk — også kaldet sækkalk — har i mange år været brugt i stort omfang i udlandet, og på sine steder bruges udelukkende hydratkalk.

Hydratkalk anvendes også i Danmark, hvor forbruget er stadig stigende: men med danskerne sædvanlige tilbageholdenhed over for det

heden angivet i sec/mm. Boredybden ved Maalingens Begyndelse var ca. 11,5 mm. Borehaardheden er et Maal for Stenens indre Haardhed, mens Kugletrykprøven kun giver Overfladens.

Fig. 6 viser, at D2-Stenenes Borehaardhed er et bedre Maal for Styrken end Kugletrykhaardheden (Fig. 5). Dette var at vente, navnlig da selve den udborede Cylinder brugtes til Styrkeforsøget.

Borehaardheden var langt større og mere varierende end hos Molersten. Hos disse var den kun ca. 1 sec/mm, mens den for D2-Stenene varierer fra 7,4 til 43.

i. Naar Borehaardheden for de 15 D2-Sten optegnedes som Funktion af Rumvægten viste det sig, at:

10 Cylindre havde:	Rumvægt	1,60-1,74 g/l
	Haardhed	7,4-21,8 sec/mm
5 » » »	Rumvægt	1,79-1,84 g/l
	Haardhed	32,4-43,0 sec/mm

De 5 tungeste Cylindre var altsaa væsentligt haardere at bore i end de andre, men i begge Grupper varierede Forholdet mellem Borehaardhed og Rumvægt uden Lovmæssighed, bortset fra at en Middelkurve indlagt i den lette Gruppe var svagt stigende med Rumvægten.

j. Naar Borehaardheden for de 15 D2-Sten optegnedes som Funktion af Stenlængden viste den sig at aftage forholdsvis regelmæssigt med voksende Længde.

Ved Boring i de 15 D3-Sten belastedes Boret saa stærkt, at Boretiden kun varierede fra 2,7 til 4,6 sec/mm og uafhængigt af saavel Længde som Rumvægt og Styrke.

ikke tilvante foregår udviklingen ret langsomt, og dette til trods for, at man såvel videnskabeligt som gennem en uendelighed af praktiske forsøg forlængst har konstateret hydratkalkens gode egenskaber, dens fordele: Ingen kulegravning, ingen læskning, intet svind — og navnlig dens overlegenhed på mange områder i forhold til kulekalken.

Der fremføres, at hydratkalk som kalkprodukt kan betragtes som en forædling af bygningskalk i forhold til kulekalk.

Gennem laboratorieforsøg og praktiske forsøg, hvis hovedformål havde til opgave at undersøge styrkeforholdet mellem mørtel, fremstillet af kulekalk, og mørtel, fremstillet af hydratkalk,

har det vist sig, at hydratkalken gav en væsentlig større styrke.

Forsøg foretaget af laboratoriet for byggeteknik, København, har bl. a. vist følgende resultat: Hydratkalken giver væsentlig større mørtelstyrke end kulekalken. Mørtelstyrken efter 91 døgn lagring var:

	Hydratkalk		Kulekalk	
	Bøjn.	Tryk	Bøjn.	Tryk
Lagring i stueluft	11,4	16,4	9,4	12,7
Lagring i stueluft m. vædning	24,4	50,6	13,8	20,8
Lagring i vandmættet luft...	24,3	34,9	10,4	9,7

Hydratkalken er altsaa navnlig overlegen, hvor en langsom udtørring sikres. Det vil i praksis sige, at det murerarbejde, der fremstilles ved anvendelse af hydratkalk, er stærkere og bedre, end hvor den gamle fremgangsmåde med kulekalk har været anvendt.

Hydratkalken er meget omhyggeligt vindsigtet, og i denne forbindelse er det udelukket, at blærer, springere etc. kan forekomme i pudsearbejdet.

Hydratkalken leveres som regel i lufttætte papirsække a 33 $\frac{1}{3}$ kg; opbevares kalken tørt, kan den holde sig længe.

Der forekommer nu og da udtalelser gående ud på, at kalkmørtel, fremstillet af hydratkalk, ikke er så smidig og bekvem at arbejde med, som hvor kulekalk er anvendt. Dette kan måske til en vis grad siges om den friskblandede mørtel; men ved en kortere tids lagring, f. eks. $\frac{1}{2}$ døgn — en nat over — har mørtelen fået en bekvem konsistens.

Uden for byggeriet tjener hydratkalk i det praktiske liv en masse formål og forenkler i meget høj grad brugen af kalk.

Der kan her anføres: Kalkning og hvidtning, vandrensning, desinfektion i mejerier, slagterier, stalde etc., rensning af mælkespande, i hønsehusene dels til desinfektion og dels som redemateriale; i kyllingegårde blandet op i sandet er den meget anbefalet som forebyggende mod sygdom. Til fremstilling af bordeauxvædske og i Gartnerier, drivhuse etc. er hydratkalk også meget anvendt.

PRISOPGAVE

Bestyrelsen for Københavns almindelige Boligselskabs jubilæumslegat udskriver en prisopgave: *Tørre byggemetoder.*

Man ønsker en redegørelse for, i hvilken udstrækning og med hvilke metoder det kan være hensigtsmæssigt at anvende »tørre byggemetoder« ved almindeligt boligbyggeri, herunder særligt pudsfri overflader.

Prisbelønningen udgør 3.000 kr.

Besvarelser indleveres til legatets kontor, Vestervoldgade 17, inden 1. maj 1952.

Bedømmelsen foretages af legatbestyrelsen, hvis formand er professor E. Thaulow, og hvor i øvrigt rektor ved Danmarks tekniske Højskole, professor dr. Anker Engelund, professor ved Kunstakademiet Palle Suenson og kontorchef i boligministeriet Viggo Nørby har sæde.

Europa trænger mere til amerikansk indstilling end til amerikanske maskiner

Fra september-nummeret 1951 af »Modern Industry«, månedsmagasin for amerikanske industrifolk, bringer vi en ordret oversættelse af denne artikel, hvorom der utvivlsomt vil være stærkt divergerende opfattelser herhjemme. Ikke desto mindre er den udtryk for en typisk amerikansk vurdering af europæiske forhold.

Redaktøren af »Modern Industry« er vendt tilbage fra en tur i Europa og skriver om forskellene mellem amerikansk og europæisk erhvervsliv:

»Forretning er ikke forretning« over hele verden. De internationale handelsforbindelser og hjælpeforanstaltninger og forståelsen mellem nationerne vil komme på sundere basis, når amerikanske og europæiske industrifolk begynder at tale det samme sprog!

Der er en kløft mellem europæisk og amerikansk erhvervstankegang. Den anerkendes som regel ikke, men er ikke desto mindre den største hindring for at den vestlige verden kan styrkes gennem større produktivitet, realistisk forståelse tværs over Atlanten og effektiv brug af amerikansk erhvervsviden og -kunnen

To generaliseringer danner en skjulende tåge over denne kløft. Den første er den ide, at »forretning er forretning« uanset stedet, og at alle forretningsmænd, hvis blot de fik lov til at være i fred, ville forstå hinanden på det skønneste og næsten automatisk bidrage til at højne harmonien i verden. Den anden er den elementære marxistiske påstand, at kapitalismen er et universelt fænomen, der praktiseres på samme måde af alle degenererede nationer på denne jord.

Begge disse generaliseringer er noget vrøvl. Det er muligt, at kapitalisme fra stalinistens synspunkt er en form for sygdom, men dens symptomer er ikke på